

„Hledáme někoho soběstačného, kdo nám to tady pomůže rozběhnout.“

Ettie rázně přikývla. Netušila, co tím rozběhnutím naznačuje. V duchu si představila muže s pistolí na startu atletického závodu a sebe, jak se přidává k dalším běžcům.

„Někoho, kdo porozumí textu. Někoho, kdo se vyzná v číslech. Někoho svědomitého a přesvědčivého. A nesmíme zapomenout na férovost a upřímnost.“

„Někoho, kdo umí dobře vycházet s lidmi. Něco mi říká, že to bude vaše silná stránka,“ řekla Gracie, natáhla se a lehce poplácala Ettie po ruce. „Máte nádherný úsměv, jako sluníčko. Věřím, že kolem sebe šíříte dobrou náladu.“

Dominic našpulil rty a vzal ze stolu vytištěný formulář, který Ettie vyplnila na internetu.

„Jaké jsou vaše předpoklady pro tuto pracovní pozici?“

Ettie zvedla koutky rtů. „Rychle se učím. Moje maturitní vysvědčení je důkazem toho, že rozumím textům a vyznám se i v číslech. I když to vyznamenání byla spíš šťastná shoda okolností. Taky mám certifikát jako plavčice a absolvovala jsem kurz první pomoci, i když bych si ty znalosti měla oprášit, než bych se pokusila někoho resuscitovat.“ Napovídala toho až až. Přesně to dělávala, když se snažila na někoho udělat dobrý dojem. Ale ta práce vypadala vážně zajímavě a Gracie byla prostě miláček.

„Hmm.“

„A taky mám zkušenosti s ubytovacími službami a administrativou.“

„Ano,“ uznal suše a podíval se na list papíru. „Vypadá to, že zkušeností máte opravdu dost.“ Zamračil se, obrátil list a četl dál. Skousla si spodní ret.

„Dělala jste pokojskou, celé čtyři měsíce.“

„Neshody s nadřízeným. V osobní rovině.“

Dominikovi zacukal koutek úst. „V galerii jste pracovala dva měsíce.“

„Uvědomila jsem si, že se mi nelíbí moderní umění. Spíš oceňuji obrazy starých mistrů.“

Uvědoměle přikývl.

„A v baru jste byla zaměstnaná tři měsíce.“

„Pak to převzala americká franšíza a dost se to tam změnilo. Na kolečkových bruslích mi to moc nešlo.“

Gracie se zachichotala. „To zní jako bláznivý nápad. Všude musely být rozlité nápoje.“

„A představte si všechny ty modřiny. Myslím, že už to tam zavřeli.“

Dominic se nadechl. „A ta poslední práce v obchodě s módou z druhé ruky, co se přihodilo tam?“

„Vyletělo to tam do povětří. Doslova. Explodoval tam plyn, obchod vyhořel a všechno zboží lehlo popelem. Majitelka už nechtěla znovu otevřít, takže jsem přišla o práci.“ Nedodala slovo *zase*. Ani nemusela. Z Dominikova výrazu bylo zřejmé, že přesně na to právě teď myslel.

„A teď si děláte kurz účetnictví.“

„To je skvělé,“ ozvala se Gracie. „Protože v těch věcech zrovna moc nevyčníkám. Můžete převzít veškerou evidenci. S každou příchozí fakturou na mě jdou mdloby. Nikdy si nemůžu vzpomenout, jestli je mám seřazovat abecedně, nebo podle data. A taky ztrácím přehled o tom, které už jsme proplátili.“

„Ano, naše účetnictví by si zasloužilo trochu víc péče. Snažil jsem se na to dohlížet, i když máme účetní,“ dodal Dominic. Přestože se pokoušel zachovat vážnou tvář, Ettie bylo do smíchu. Graciina spontánní upřímnost mu to moc neulehčovala.

„Ano, a ty to nenávidíš, drahoušku. Ettie by to mohla dělat místo tebe.“